ANUL XIII. — No. 2069. ❀ 4 PAGINI 3 LEI Vineri 5 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

Opinia publică şi atletismul

Duminecă şi Luni stadionul O. N. E. F. a găzduit un eveniment, care în ciuda importanţei sale, s'a desfăşurat discret şi cu modest ecou în opinia publică.

Este vorba — pariem că aţi şi uitat! — de întâlnirea dintre reprezentativele de atleţi ale celor trei capitale din Mica Inţelegere.

El însuşi un eveniment de amploare, acest concurs a trecut totuşi aproape neobservat — cocoloşit sub celelalte evenimente sportive, cu cari providenţa şi întrecerea dintre organizatori ne-a fericit în aceste zile înourate de Mai.

Un eveniment, cu nimic mai prejos decât un match internaţional de football. Şi care a fost uitat în acelaş moment în care s'a aflat de existenţa lui pentru unicul argument că era vorba de atletism.

Dacă vom întreba un dregător al atletismului nostru dece acest ecou vad în opinia publică al unui eveniment într'adevăr important, ştim ce ni se va răspunde: Publicul nostru nu se interesează de atletism. Desigur că vom avea însă dreptul la replică şi că vom reaminti acestui dregător timpurile nu chiar aşa de îndepărtate, când campionatele naţionale atletice adunau totuşi câteva mii de spectatori. Şi îl vom putea întreba din nou: Dece acest regres când contingentul de spectatori s'a îngroşat uluitor în toate domeniile de manifestare sportivă? De astă dată însă nu vom putea anticipa răspunsul.

Să ne silim totuş să-l silabisim? Chiar atât de greu nu ni s'ar părea. In definitiv e atât de simplu. Am putea pune faţă în faţă eforturile federaţiilor cari au izbândit cu neglijenţa (sau nepriceperea sau lipsa de timp sau lipsa de armonie) a celor cari au dat înapoi.

Bunăoară, convingerea noastră este că un concurs atletic cum a fost acela de Duminică, ORGANIZAT INSA DE OAMENI CU PRICEPERE- atrăgea massele, plăcea şi servia atletismul.

Ce i-a lipsit concursului? In primul rând propaganda. Foarte puţină lume a ştiut de el. Şi mai puţină i-a înţeles importanţa. Ni s'ar putea replica: vina presei!

Nu, căci presa a insistat asupra evenimentului mai mult decât au stăruit organizatorii. Au privit acest concurs mai departe decât l-au văzut oficialii.

Cu mai multă propagandă e deci probabil că interesul public ar fi fost mai mare. Şi ar fi rezultat — nu e aşa? — un câştig.

Un câştig? Nu. Ci o pagubă. Căci aşa cum a fost organizat concursul, nimeni nu ar fi fost câştigat.

In ziua în care s'a inaugurat competiţia, a avut loc pe stadion o mare şi spectaculoasă demonstraţie de gimnastică a şcoalelor secundare. Tribunele au fost pline. Pentru prima oară în atâţia ani, probele atletice se desfăşurau în faţa unei asistenţe record. Or concursurile atletice sunt foarte spectaculoase. Plac. La football vin foarte mulţi şi doar puţin îl pricep şi îi cunosc regulile. E un joc complicat, cu un regulament dificil. Intrecerile atletice sunt însă simple. O cursă în care aleargă mai mulţi şi în care cine ese primul a câştigat. Un concurs de sărituri în care e mai bun cel care a sărit mai sus sau mai departe.

Şi aşa mai departe.

Logic era ca din cei 8—10 mii de spectatori — în mare parte tineret elevi şi eleve — câteva mii să fie câştigate.

Convingerea noastră este însă că nimeni nu a fost câştigat şi că, dimpotrivă, au fost alungaţi şi admiratorii curenţi ai acestui sport.

Personal, nu suntem cunoscători în materie de concursuri atletice. Din ecourile ce ne-au parvenit, din cele ce am văzut în crâmpeele prezentate de jurnalele sonore, am desprins însă o constatare: Atletismul e un sport spectaculos, mai spectaculos decât oricare altul

Ei bine, Duminecă la O. N. E. F. nimic nu ne-a atras, nimic nu ne putea place.

Şi totul s'a datorat organizărei proaste, inexperte.

Stadionul era invadat de oficiali şi de chibiţi — dacă te orientezi după numărul oficialilor trebue să crezi că federaţia de atletism este cea mai mare federaţie! — iar cei câţiva atleţi cari îşi disputau întâetatea se pierdeau în această massă.

Debandadă dezorganizare, lipsă de disciplină — tocmai în acest sport care presupune disciplina cea mai strictă.

Iată dece nu poate progresa atletismul, de ce se sbate în indiferenţa unanimă.

Ion Vornic

„Luna Bucureştilor" şi meeting-ul dela 31 Mai

O admirabilă propagandă pentru aviaţia românească

Lipsa de spaţiu şi numeroasele evenimente din ultimul timp nu ne-au permis să ne ocupăm îndeajuns de meeting-ul desfăşurat Duminică după amiază pe aeroportul Băneasa şi de importanţa pe care acest meeting a prezentat-o pentru aviaţia românească.

Organizându-se în cadrul «Lunei Bucureştlor» şi cu largul concurs al municipiului, meetingul a constituit o admirabilă propagandă pentru aripile româneşti.

D. primar general Al. Donescu, ca un abil gospodar s'a priceput să îmbine frumosul cu utilul şi a servit un spectacol măreţ într'un cadru adequat.

Inglobând meetingul în cadrul «Lunei Bucureştilor», d. Al. Donescu a dat posibilitate şi cetăţenilor din cele mai îndepărtate unghere ale ţării să urmărească evoluţiile măestre ale sburătorilor cu reputaţie mondială.

Reducerile pe calea ferată şi lucrurile excepţionale pe cari primarul general al Capitalei, le-a montat în cadrul «Lunei Bucureştilor» au exercitat o atracţie neobişnuită asupra mulţimei căreia d. Al. Donescu a ţinut să-i ofere cât mai multe minunăţii.

Cu sufletul său larg, părintele Capitalei a găsit că a sosit şi momentul să dea o mână de ajutor aviaţiei româneşti nu îndestul de sprijinită de cei în drept.

Şi a făcut acest lucru cu o largheţă care scoate în evidenţă sportivitatea sa. D. Al. Donescu, servind aviaţiei româneşti un sprijin necondiţionat, s'a întrecut pe sine şi a dat un exemplu care ar trebui să găsească cât mai mulţi admiratori.

Puhoiul de lume ce a inundat te-

D. AL. G. DONESCU
Primarul General al Municipiului

renul de aviaţie şi câmpurile înconjurătoare, este opera exclusivă a d-lui primar general care a sesizat ocazia de a încuraja aviaţia, căreia i-a asigurat cadrul fastuos şi propaganda de Duminică.

Mic şi mare, tânăr şi bătrân, şi-a adus obolul pentru aviaţia românească şi, ceeace este mai principal, zeci de mii de oameni au putut constata că avionul a devenit cel mai bun şi mai comod mijloc de locomoţiune.

Deasemenea, câteva zeci de mii de oameni s'au convins că acest mijloc de locomoţiune nu mai prezintă pericolul de altădată.

Pe deasupra, toată lumea a ajuns la concluzia că aviaţia trebue încurajată pentrucă numai în acest mod apărarea noastră naţională va putea fi pusă la adăpost de surprize neplăcute.

Până mai acum câtva timp, aviaţia noastră nu găsea sprijinitori. Multă lume o ignora chiar, găsind că nu este necesară decât într'o mică măsură.

Din fericire, în arenă a apărut, în persoana d-lui primar general Al. Donescu, omul care trebuia aviaţiei româneşti.

Şi acest om a isbutit, cu o singură lovitură, să realizeze, ceeace nu au reuşit, ani dearândul, atâtea şi atâtea organe de propagandă.

Prin meeting-ul de Duminică s'a asigurat aviaţiei româneşti acel foc sacru care permite consolidarea oricărei ramuri de activitate omenească.

Opera înfăptuită de d. primar general Al. Donescu îl situiază în rândul oamenilor de acţiune şi în cel al marilor colaboratori la propăşirea aripilor româneşti.

Jenny Dumitrescu

In vederea participării la jocurile Olimpice, federaţia de atletism întreprinde o interesantă anchetă

Comisiunea technică, depe lângă F. R. A., a luat în ultima şedinţă o hotărâre interesantă, în legătură cu eventuala participare a atleţilor noştrii la jocurilor olympice F. R. A., fiind informată că numeroşi atleţi români sunt dispuşi ca prin mijloace proprii să plece la Berlin, a intervenit pe lângă ligile regionale spre a i se comunica numele atleţilor care au posibilitatea de a pleca la Berlin.

Ligile Regionale vor trebui ca până la data de 1 Iulie să comunice F. R. A.-ului numele atleţilor urmând ca forul nostru să decidă dacă cei dispuşi să plece pot fi înscrişi oficial, spre a se bucura astfel, de toate avantajele acordate participanţilor.

CAMPIONATELE NAŢIONALE ULTIMA SELECŢIUNE

S'a hotărât, în acelaş timp, ca ultima selecţiunepentru jocurile olympice să fie Campionatele Naţionale, care după cum se ştie vor avea loc în Capitala la 28 şi 29 Iunie

Invăţăminte pentru rugbyul român după turneul olympic

De vorbă cu d. Grigore Caracostea

In 1937, turneul de rugby se ţine la Paris

Ultimele evenimente sportive, ne-au impiedicat să publicăm mai din vreme, declaraţiile ce ni le-a făcut d. Grigore Caracostea, asupra mersului turneului de rugby, desfăşurat la Berlin, unde d-sa a condus echipa noastră naţională.

Cum în acelaş timp a avut loc în capitala Germaniei şi congresul federaţiei internaţionale de rugby, în comitetul căreia, d. Caracostea este membru, natural că declaraţiile d-sale, apar de un real interes pentru rugbyul nostru şi viitorul lui.

D. GR. CARACOSTEA

Vom reda pe capitole declaraţiile ce ni le-a făcut şi cari vor forma baza viitoarelor reforme ce se vor aplica în rugbyul român.

Comportarea echipei naţionale

— *Cum priviţi rezultatele obţinute în turneu de reprezentanţii noştri?*

— «Rezultatul cu Franţa constitue cel mai bun certificat pentru valoarea rugbyului nostru. Am luptat să obţinem un rezultat onorabil şi cred că am reuşit. Suntem însă departe ca technică de reprezentanţii Franţei. Le-am opus elan şi voinţă.

Acest rezultat însă ne-a costat scump, căci efortul depus ne-a fost fatal în celelalte partide. Chiar în partida cu Italia oamenii noştri s'au resimţit. Totuşi cred că acest match trebuia să ne revie, dacă nu dădeam peste un arbitru lipsit de experienţa matchurilor mari. Toate ziarele, franceze şi germane au recunoscut că înfrângerea suferită în faţa italienilor a fost nemeritată. In a treia partidă însă eram decimaţi fiziceşte. Băeţii au rezistat o repriză însă după pauză înaintarea n'a mai existat şi de aci a venit scorul mare.

Rugbyul e un joc dur nu însă brutal. Avem jucători brutali dar nu duri

«Prima învăţătură ce am tras-o din turneul dela Berlin, este nevoia de a împrospăta cadrele jucătorilor de rugby cu elemente atletice şi rezistente

«Noi avem o concepţie greşită. Jucăm pe terenul dela federaţie uneori brutal şi deacea ne înşelăm pe noi, crezând că suntem rezistenţi, dacă înghiţim o lovitură laşă de picior sau câţiva pumni. Echipa Franţei şi cea a Germaniei ne-au dovedit cu totul altceva Ei au aliniat oameni dela 80 de kgr. în sus, atleţi iuţi şi stăpâni pe joc. Au jucat «fair» şi cu toate acestea numai contactul corp la corp cu aceşti adversari, făceau pe ai noştri să se resimtă.

Aceasta este duritatea rugbyului. Or tocmai pentru un asemenea joc nu avem elemente apte, cu mici excepţii.

Cât timp rugbyul se va mărgini la Bucureşti, cu elemente ce nu duc o viaţă sobră, necesară unei bune condiţii fizice, nu vom putea pretinde să avem oameni apţi pentru adevăratul joc de rugby.

Cu atât mai mult nu putem pretinde reprezentanţilor noştri să joa-

(Continuare în pag. II-a)

O selecţionată românească va juca în Anglia

Este vorba de o propunere a d-lui Paterson şi de o combinată Ripensia-Venus-C. A. O.

O etapă în Olanda şi două jocuri la Liverpool

Luni seara, după matchul F. C. Liverpool—Ripensia, conducerile cluburilor organizatoare ale primului turneu al unei echipe engleze în România au oferit oaspeţilor un banchet la restaurantul «Luzana».

Evident, s'au schimbat impresii, au fost comentate jocurile, iar englezii au avut aprecieri foarte măgulitoare pentru jucătorii români pe cari i-au văzut.

PUBLICUL NOSTRU

Criticile lor s'au îndreptat doar asupra atitudinei publicului pe care-l consideră nedisciplinat şi, mai ales, inexpert.

— Dar publicul belgrădean? — a întrerupt un comesean.

— Publicul belgrădean e sălbatic. Acela nu mai intră în discuţie! — a fost replica unui englez. «Dar e sigur că şi publicul dvs. se va forma curând, căci jucătorii români sunt foarte buni».

La şampanie, d. Paterson, managerul echipei engleze, a toastat pentru M. S. Regele Carol II, iar d. Bolton, din partea echipelor organizatoare, a închinat pentru M. S. Regele Eduard VII.

O IDEE SPONTANA

Cu prilejul discuţiunilor cari au avut loc, d. Paterson a afirmat că o echipă bună din România ar face destulă impresie în Anglia pentruca publicul să fie satisfăcut.

— Dealtfel, mai toate echipele continentale cari ne-au vizitat au adus ceva nou, care chiar dacă nu a fost considerat mai bun decât footballul băştinaş, a plăcut pentru inedit.

— Ce ar fi să vină şi o echipă românească în Anglia? ***— a opinat un jucător englez.***

— Da, da! ***— a reluat ideia managerul lui Liverpool.*** **Nu e rău.**

Şi aşa, din vorbă în vorbă s'a ajuns la o discuţie serioasă, care a fost continuată în cursul zilei de ieri, înainte de plecarea lui Liverpool.

D. Paterson s'a oferit să angajeze două matchuri în Anglia pentru o echipă românească în aceleaşi condiţiuni materiale de cari a beneficiat F. C. Liverpool la Bucureşti.

Aceste matchuri ar urma să se joace în cursul lunei Decembrie, anul curent.

*

Se pare că este vorba de un proect foarte serios întrucât este vorba să se lege aceste două matchuri de alte două întâlniri cari ar urma să se angajeze în Olanda.

Echipa care va face deplasarea va fi o puternică selecţionată a cluburilor Ripensia, Venus şi C. A. O.

Eliminată din Cupa Davis America a rămas să reflecteze la timpurile de odinioară

Gloria şi decadenţa tennisului american

Telegraful ne-a adus eri ştirea — senzaţională nu, dar în orice caz surprinzătoare, — a înfrângerii Statelor-Unite în finala zonei americane a Cupei Davis. După ce au condus cu 2-1, câştigând un simplu şi partida de dublu, americanii au pierdut ultimele două simpluri şi s'au văzut scoşi din cursă de reprezentanţii Australiei.

Eşecul Statelor-Unite nu are, după cum spuneam mai sus, nici un fel de nuanţă senzaţională. El este interesant însă fiindcă deschide drum spre lupta finală, australienilor, şi este interesant, deasemenea pentrucă marchează cea mai rapidă eliminare a yankeilor din desfăşurarea Cupei Davis.

SIC TRANSIT...

Pentru istoria acestei competiţiuni, eşecul americanilor prezintă un aspect neîndoios mai interesant şi mai sugestiv decât succesul australienilor. El marchează un moment important în bătălia pe care o duc de zece ani de zile, tennismanii Statelor Unite pentru a cuceri invidiata Cupă Davis. Intr'adevăr, dacă până acum americanii au reuşit să ajungă până la peripeţiile finale ale Cupei, de data aceasta americanii sunt evacuaţi din rândurile naţiunilor în luptă, înainte ca ţările europene să-şi fi desemnat plenipotenţiarul pentru bătălia inter-zone.

O astfel de pacoste nu s'au gândit niciodată americanii că le va fi sortit să trăiască. Modificarea regulamentului Cupei Davis, prin trecerea Australiei printre concurenţii zonei americane, a schimbat însă faţa lucrurilor. De unde americanii se răsboiseră cu alde Chile, alde Mexico şi alde Canada şi ajungeau fără nici o durere de cap la situaţia privilegiată de a lupta cu reprezentantul Europei pentru calificarea de a challengia Anglia, şi-au făcut apariţia în... apele americane Jack Craword şi Mac Grath.

Socotelile americanilor s'au văzut, în felul acesta încurcate rău de tot. Australia nu mai era Chili, Paraguay şi celelalte ejusdem farinae. Australia, trimisă cu bună dreptate să se încadreze mai degrabă printre naţiunile zonei americane, decât printre concurenţii zonei europene — unde figurase atâta vreme — reprezintă forţe redutabile.

La prima ciocnire, americanii au plecat steagul.

America nu mai participă deci la finala inter-zone a Cupei Davis.

Declinul yankeilor e dureros.

In ciuda unei pleiade de campioni de prim plan: Vines, Sidney, Wood, Schilds, Sutter, Allison, Van Ryn, Budge, etc., americanii n'au reuşit, după eforturi de zece ani de zile, să mai recâştige Cupa pe care au lăsat-o, în 1927 în mâinile lui Cochet şi Lacoste.

Asalturile americanilor împotriva Franţei, cuceritoarea Cupei Devis, au eşuat mereu. Lacoste retrăgându-se, Cochet, Borotra şi Brugnon au trecut pe câmpul de bătaie, apărând culorile franceze.

O singură dată, în 1931 americanii au fost la un pas de a recucери cupa. Din cauza arbitrajului însă, în partida decisivă dintre Borotra şi Allison, americanul şi-a pierdut calmul şi a cedat cu 5—7, după ce condusese cu 5—3 şi avusese matchball.

UN ALT RASARIT DE SOARE

In anul următor însă, America nu mai reuşea nici să pătrundă în Challege. Round. Anglia îi luă locul. Austin şi Perry învingeau pe Vines şi Frank Shields şi singura victorie americană era obţinută în partida de dublu.

In 1933, din nou, Austin şi Perry au dispus de coaliţia americanilor: acelaş Frank Shields şi Sidney, Wood în locul lui Vines.

Victorioşi asupra americanilor, englezii dispuneau apoi de reprozentanţii Franţei, Merlin şi Cochet, cucerind Cupa Davis.

America trecea pe planul al treilea.

Astăzi, prin înfrângerea suferită din partea Australiei, americanii coboară şi din locul acesta.

Este de crezut însă că Statele Unite vor ajunge din nou, şi într'un viitor nu prea depărtat, la o situaţie de onoare în ierarhia tennisului mondial. Pepiniera lor inepuizabilă de jucători, va trebui să sfârşească prin a da la iveală pe marele campion.

*

Despre perspectivele celorlalte naţiuni, rămase în marea cursă de cucerire a Cupei Davis, ne vom ocupa în alt reportaj.

Jc. B.

Universitatea va juca la Budapesta în cursul lunei August

Echipa campioană a Ungariei Hungaria, în contractul pe care l-a semnat pentru cele două matchuri jucate la Cluj cu Victoria şi Universitatea, s'a obligat totdeodată să aducă formaţia studenţilor clujeni la Budapesta.

Acest angajament are însă o clauză: Hungaria trebuie să ajungă în fazele finale ale Cupei Europei Centrale.

In acest caz, Universitatea ar juca la Budapesta în match de deschidere la o întâlnire pentru Cupa Europei Centrale, cu un adversar pe care Hungaria are latitudinea de a-l desemna.